

és a katonailag szervezett fegyveres testületeknek tisztje vagy hasonló állású egyéne.

Sem feljelentő, sem tettenérő jutalomban részesítésének nincs helye, ha a bűncselekmény elkövetésétől számított két év már eltelt.

Hirdetmény. A MNB. a 6700/1935. M. E. számú rendelet alapján a B. K. 1935. évi 148. számában közzétett hirdetményében közölte, hogy a 4490/1935. M. E. számú rendelet 2. §-ában rendszeresített „Ellenőrzőlap“ kitöltése és átadása alól mentesíteni fogja mindazokat a magyar útlevéllal utazó személyeket, akiknek részére Ausztriában való tartózkodás céljából osztrák schilling-összeget utal ki.

Ausztriának a Német Birodalommal történt egyesülése és annak következtében, hogy a MNB. a schilling kiutalásokat az utazási forgalomban 1938. május 31.-i hatállyal beszünteti, a hivatkozott mentesítés ugyane nappal végetér, a MNB. 1938. június 1-től kezdve a volt Ausztria területére utazók részére „Mentesítőlap“-ot kiállítani nem fog, ennek folytán ezzel nem rendelkező utasok a visszautazás alkalmával Ellenőrzőlapot tartoznak kiállítani és átadni. (B. K. 118. szám.)

Magyar—jugoszláv utazási forgalom. (MNB. 307. számú körlevele.

1938. május 24-étől kezdve a Jugoszláviába utazó Magyarországon állandó lakhellyel bíró személyek személyenként és havonta egyelőre legfeljebb 4500 dinárnak megfelelő utazási csekket vásárolhatnak a megbízott pénzügyintézeteknél, vagy ugyanennek az értéknek megfelelő dinár összeget utaltathatnak át. Ezenfelül a megbízott pénzügyintézetek személyenként és havonta 500 dinár értékű bankjegyet bocsáthatnak ellátmány-készletük terhére a Jugoszláviába utazó személyek rendelkezésére. A 4500 dinárösszeget meghaladó utazási csekkek kiadásához, illetve átutalásához, úgyszintén 500 dinárt meghaladó összegű bankjegyek eladásához a MNB. külön engedélyre van szükség. A csekkek, illetőleg átutalási megbízások csak dinárban szólhatnak és ellenértékük csak Jugoszlávia területén használható fel, ellenértékük kizárólag Jugoszláviába és csakis az útlevélen igazolt kedvezményezettnek fizethető ki 6 hónapon belül.

Társasutazások esetén az utazási csekk, illetőleg az átutalási megbízás a társasutazás vezetőjének nevére állítandó ki.

A Jugoszláviában felhasználásra nem került utazási csekkeket az utasnak Magyarországra visszaérkezését követő 2. napon belül vissza kell szolgáltatnia a kibocsátó megbízott pénzügyintézetnek, amely azt deviza-pénzárufolyamon és a vételi (alacsonyabb) felár alkalmazása mellett visszavásárolni köteles.

A MNB. a magyar—jugoszláv fűrdőegyezmény keretében valamint az áruforgalom keretén kívül bármilyen címen beszolgáltatásra kerülő dinárkifizetést és bankjegyet a hivatalos pénzárufolyamon felül 46% felár hozzászámításával vásárolja meg és e címen kiutalásra kerülő devizákat, illetve bankjegyeket a hivatalos áruárufolyamon felül 47.5% felár felszámításával adja el.

Magyar—román fizetési forgalom. (MNB. 308. sz. körlevele).

1938. június 1-től kezdve a *Romániába irányuló magyar árukitvitel* ellenértékének kiegyenlítése oly módon történik, hogy a magyar áruk román vevője valamelyik megbízott román pénzügyintézet útján megfelelő okmányokkal alátámasztott igénylést nyújt be a Román Nemzeti Bankhoz a számlaösszegnek megfelelő pengőösszeg átutalása végett. A RNB. az átutalásra engedélyezett pengőösszegnek meg-

felelő lei összeg nála történő lefizetése ellenében a számlavezető megbízott magyar pénzüzetek valamelyikénél pengőben vezetett gyűjtőszámlája terhére a vonatkozó pengőösszeget a magyar exportőr javára esedékességkor kiutalja. A Romániába szállító magyar exportőr „R” jelű narancssárga tanúsítványon a MNB-kal szemben visszavonhatatlanul kötelezettséget vállal arra, hogy a kiszállított áru teljes vételárát esedékességkor átutalás végett valamely megbízott román pénzüzetet útján a RNB-hoz lefizeteti. A magyar exportőr a MNB-kal szemben vállalja a kötelezettsége alól akkor mentesül, amikor a Romániába kiszállított áru pengőellenértékét a RNB. valamelyik számlavezető magyar pénzüzetnél pengőben vezetett gyűjtőszámla terhére kiutalta. A Romániába irányuló magyar áruszállításokra vonatkozó tanúsítványokat a Magyar Árucsereforgalmi Intézet r.-t.-nál előzetesen láttamoztatni kell.

A román áruk magyar vevői (kivéve az ásványolajimportőröket) a Magyarországra behozott (elváromt) áruk ellenértékét a RNB-nak, valamelyik megbízott magyar pénzüzetnél vezetett nem kamatozó gyűjtőszámlájára kötelesek lefizetni. A számlavezető pénzüzetet az így lefizetett összeg 30%-át haladéktalanul átvezeti a RNB-nak ugyanott vezetett külön számlájára. A külön számlára befolyó összegeket a számlavezető pénzüzetek a RNB-nak a MNB-nál vezetett girószámlája javára kötelesek átutalni. A RNB. az Angol Magyar Bank r.-t., Magyar Általános hitelbank és Pesti Magyar Kereskedelmi Bank budapesti intézeteknél nyitott gyűjtőszámlát.

Az 1938. június 1-én és azt követően Magyarországra behozott (elváromt) román *ásványolajtermékek* ellenértékének 60%-a a RNB-nak valamely számlavezető magyar pénzüzetnél vezetett gyűjtőszámlájára fizetendő le. A gyűjtőszámlára befizetett pengőösszegek 30%-át a pénzüzet átveszi a RNB-nak ugyanott vezetett külön számlájára. A importált román ásványolajtermékek ellenértéke 40%-ának kiegyenlítésére a MNB. igénylés alapján szabadon átváltható devizát bocsát az importőrök rendelkezésére. A RNB. gyűjtőszámlájára csak a MNB. Bankosztály Importdevizacsoportjának engedélye alapján szabad lefizetést teljesíteni; illetőleg elfogadni.

A román áruk és az ásványolajtermékek magyar vevői devizaigényléseiket valamely megbízott pénzüzet útján a kir. Külkereskedelmi Hivatalhoz kötelesek benyújtani.

Nem esik a fenti szabályozás hatálya alá 4000 waggon ipari fűtési célokat szolgáló mazut, amelynek kiegyenlítése a román ásványolajvállalatok részére történő ipari szállítások ellenértékével az érdekelt felek között közvetlen elszámolás útján történik.

A RNB. a két ország közötti áruforgalom keretében a magyar importőrök által lefizetett pengőösszegeket további intézkedésig 1 P = 26.50 lei árfolyamon fogja elszámolni, míg a román importőrök által igényelt pengőösszeget 1 P = 27 lei árfolyamon fogja rendelkezésre bocsátani.

Abban az esetben, ha az exportőr által kiállított számla valamely harmadik ország pénznemére szól, a pengőre, illetve leire való átszámítás a mindenkori hivatalos árfolyamon és az adós országban érvényes felár figyelembe vételével történik. *A pengőben, illetve leiben eszközölt fizetéssel az adós még nem teljesített.* A magyar, illetve román vevő csak akkor és oly mértékben mentesül kötelezettsége alól, amikor és amilyen mértékben hitelezője a saját országának pénznemében az általa számlázott összeget hiánytalanul megkapta. Az áruüzlettel kapcsolatos járulékos költségek kiegyenlítésére nézve a fenti rendelkezések irányadók. A román faárúk magyar vevőinek (tűzifavevők kivételével) jogukban áll a számlaérték 8%-ának megfelelő összeget az igénylendő összegből levonásba hozni.

A MNB. az áruforgalom keretén kívül leikifizetést és bankjegyet továbbra is hivatalos pénzfolyamon vásárol és a hivatalos áruárfolyamon felül 1.5% felár, hozzászámításával utal ki.

A Romániában fennálló ú. n. finánckövetelések magyar tulajdonosai követeléseiket a Magyar Nemzeti Bank Bankosztálya Pengőcsoportjának tartoznak bejelenteni és felhasználásukra engedélyt kérni. 1938. május 30. előtt kiadott engedélyek érvénytelenek.

Dr. P—ő.

A m. kir. Kúria jogegységi tanácsának 92. számú polgári döntvénye.

„Olyan épületet, amelyet az idegen ingatlan ideiglenes használatára kötelmi jogi címen jogosult végrehajtást szenvedő az ingatlanon emelt és amelyet az ingatlan tulajdonosával szemben főnálló jogviszonynál fogva használati jogának megszüntével lebontani és elhordani jogosult vagy köteles, ingó vagy ingatlan módjára kell-e e végrehajtás alá vonni?

Ha az említett épület ingóként foglalandó le, a foglalásra az 1881: LX. t.-c.-nek a dolgok lefoglalására irányadó 47. §-a alkalmazandó-e, vagy pedig a végrehajtást szenvedőt az ingatlan tulajdonosával szemben az épület lebontására és elhordására nézve megillető jog esik az 1881: LX. t.-c. 79., illetve 132. §-ában szabályozott foglalás alá?

Ha az említett épület ingatlanként foglalandó le, ebben az esetben a végrehajtási eljárásra az 1881: LX. t.-c. 203. §-ának a telekkönyvezetlen ingatlanokra vonatkozó első, vagy pedig a felülepítményről szóló utolsó bekezdését kell-e alkalmazni?”

A m. kir. Kúria a fenti jogegységi tanács elé utalt jogi kérdésben a jogegységi tanács 1938. május 9. ülésében a következő határozatot hozta:

„Az olyan épületet, amelyet az idegen ingatlan ideiglenes használatára kötelmi jogcímen jogosult végrehajtást szenvedő az ingatlanon emelt és amelyet az ingatlan tulajdonosával szemben főnálló jogviszonynál fogva használati jogának megszüntével lebontani és elhordani jogosult vagy köteles, ingó módjára kell végrehajtás alá vonni. A foglalásra az 1881: LX. t.-c.-nek (Vht.-nek) a dolgok lefoglalására irányadó 47. §-a alkalmazandó.”

A jogegységi kérdés eldöntésére okot adó ellenkező bírói döntések részben a Vht. 203. §-ának utolsó bekezdését alkalmazták és mint a végrehajtást szenvedettet valamely ingatlan haszonvétele mellett a felülepítményekre telekkönyvi bejegyzés nélkül megillető tulajdonjogra rendelték el a végrehajtást az ingatlan végrehajtásra irányadó szabályok szerint, az osztott tulajdon esetét látták fenforogni, más döntések pedig az építményt az ingatlan alkotórészének tekintették. Az ellenkező döntések pedig részben mint ingóságot, részben mint a végrehajtást szen-